

Boekverslag Scholieren.com

The world according to Garp door John Irving

maaike

1) Biografie

Zijn volledige naam is John Winslow Irving. Hij is geboren Exeter, New Hampshire in 1942. Hij is dus een echte Amerikaan. Hij groeide op op een faculteit in New Hampshire, zijn stiefvader was een professor in de geschiedenis daar. Desondanks zijn dyslexie werd hij een echte boekenwurm. Het was eigenlijk niet zo'n wonder dat hij engels ging studeren, aan de universiteit van New Hampshire. Na zijn studies is hij met een studentenuitwisselingsprogramma naar Wenen gegaan om daar onder Gunter Grass te studeren. Op zijn 23 werd hij vader van de eerste van zijn drie zonen. Maar in 1981 gescheiden van zijn eerste vrouw waarop te hertrouwen met zijn Canadese manager, Janet Turnbull. Nu leeft hij als worstel coach als afleiding van zijn literair werk. Hij schrijft autobiem, en zeer biografisch. Zijn werk bevat zeer veel verwijzingen naar zijn echte leven.

Win een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

2) Korte inhoud.

Begin jaren 40, tijdens de tweede wereld oorlog werkt Jenny fields, in een ziekenhuis. Als dochter van rijke afkomst was dit niet de toekomst die haar ouders hadden gepland. Jenny was dan ook niet een doorgaanse vrouw. Ze was altijd al een buitenbeetje geweest. En nu wou ze een kind, maar geen man. Ze wou haar hart en lichaam niet delen met een man, dus wanneer de gewonde officier Garp werd binnengebracht op haar afdeling was het ideaal. Deze man had alles wat zij in een man wou, en hij zou toch niet lang meer te leven hebben dus was hij de ideale 'vader'. Na de geboorte van haar zoon, die ze uit gemakzucht Garp had genoemd, TS Garp had ze een job aangenomen als schoolverpleegster in het Steeringcollege voor Jongens. Ze vond dit de geschikte plaats voor haar zoon om in op te groeien. Garp had een beleefde en gewone kindertijd, soms waren er wel opmerkingen van het feit dat hij geen vader had, maar Jenny kwam dan tussenbeide, dus trok hij zich daar nooit niks echt van aan. Na zijn opleiding in het college, dat gratis was voor de zonen en dochters van de werknemers besloten zijn moeder en hij om naar Wenen te trekken. Want Garp had besloten om schrijver te worden. En zijn moeder had dan maar besloten om dat ook te worden. In Wenen schrijft Jenny Fields haar beroemde feministische biografie/roman 'seksueel verdacht'. Waardoor ze een grote aanhang krijgt bij vele feministisch gezinde vrouwen. In die tijd schrijft Garp ook zijn eerste kortverhaal. Een vrij komisch stuk, met een dramatische diepgang, hotel Grillparzer. Zeer tevreden over dit verhaal, stuurt hij het op naar Helen. Helen is de dochter van zijn worstelcoach op het Steeringcollege. Ze was een beetje een raar meisje dat haar dagen vulde met het lezen van boeken in de worstelzaal. Hij wist dat hij ze alleen met een verhaal kon bekoren. Een goed verhaal. En dat was hotel Grillparzer, dus stuurde hij het haar toe. Zoals verwacht viel Helen voor zijn schrijf-charmes. En bij terugkeer in de VS, trouwde hij haar. Ze kregen vrijwel meteen hun eerste zoon. En later nog een tweede. Ze leefden een vrijwel perfect gezinsleven. Op een paar buitenechtelijke relaties na. Maar als indirect gevolg van een van die relaties verloren ze hun jongste zoon in een auto ongeluk en verloor hun oudste zoon zijn oog. Waarna ze als soort van bezinning en misschien wel redding van hun gezin bij Jenny gingen wonen, in haar groot huis aan de kust. Ze namen daar een deel van de verantwoordelijkheid van haar fonds voor feministen en verwaarloosde vrouwen. En als Jenny werd vermoord door een gefrustreerde man krijgt Garp samen Roberta een transseksuele football-speler en een fervente aanhangster van zijn moeder de leiding over het Jenny fields fonds. Maar met Roberta heeft Garp een zeer goede verhouding. Hij is zowat zijn beste vriendin. En weet altijd raad. Voor hem is ze een

echte vrouw. Maar kort daarop sterft ook Helen's vader, die worstelcoach was aan het steerings college. Wanneer ze naar zijn begrafenis gaan, besluiten ze om daar te blijven. Helen kan daar les geven, en Garp kan er als worstelcoach aan de slag. In die tijd leert hij ook Ellen James kennen, een meisje dat op haar elfde verkracht is geweest en van haar tong beroofd. Ze is zeer ongewild een voorbeeld voor vele feministen die uit sympathie hun tong ook laten verwijderen. De familie Garp neemt haar in huis. Maar dan wordt Garp vermoord door zo'n Ellen Jamster, waar hij nog een verleden mee deelt. In zijn eigen worstel zaal. Na de shok gaat het gewone leven weer verder. Duncan zijn enige zoon wordt een schilder en Jenny zijn enige dochter, wordt na het voorbeeld van haar grootmoeder verpleegster. (in het boek wordt het verdere leven van de hoofdpersonages nog een beetje beschreven maar dat vind ik niet belangrijk genoeg om te noteren!)

3) Thema

Bij het lezen heb ik niet echt de indruk gekregen van een diepliggende boodschap, van een moraal. Het was een beschrijving van een leven. Een misschien een beetje exotiek levensverloop. Maar op een zeer realistische manier weergegeven. Hoe een gezin samen de moeilijkste dingen kan doorstaan. En hoe men met gebreken kan leren leven. Dat het niet het uiterlijke is dat telt, maar het innerlijke. Hoe je je voelt is wat telt, en niet wat mensen misschien van je verwachten. Iedereen is apart.

4) Personages

het boek bevat een zéér geslaagde epiloog waarin alle personages die een essentiële functie hadden in dit verhaal beschreven. En hoe hun verdere leven is verlopen. Ik ga deze niet volledig overnemen, maar alleen de echte hoofdrolspelers die er het vaakst in voorkwamen. Dit betekent niet dat de overige personages uit de epiloog niet belangrijk zijn, maar gewoon niet zo voornaam.

1) T.S. Garp de hoofdrolspeler, het is zijn levensverhaal dat het boek beschrijft. Het begint van eigenlijk voor zijn geboorte, zijn ontstaan, tot zijn dood en de gevolgen daarvan. Hij is schrijver, maar vooral vader echtgenoot, en zijn van... Hij houdt van zijn gezin, meer dan wat dan ook. Hij houdt van zijn leven. Maar heeft een aparte manier van schrijven. en is eigenlijk ongewild, of op een verkeerde manier beroemd geraakt. Hij bedoelt het wel goed, maar wordt door vele feministen verkeerd begrepen. Word uiteindelijk vermoord door een van deze feministen.

2) Jenny Fields Garp's moeder. Een zeer speciaal iemand. Ze is een feministe in hard en nieren, ook al keurt ze sommige dingen niet goed. Ze schrijft haar biografie, en wordt van dan af gezien als de leidster van de feministen in Amerika. Haar grote huis aan de kust dient een beetje als groot opvang tehuis voor verwaarloosde vrouwen, of rasechte feministen. Word dan ook uiteindelijk vermoord door een man.

3) Helen Holm de dochter van Garp's worstelcoach op het steeringcollege en later ook zijn vrouw. Is een harde maar goede vrouw. Garp's grote liefde.

4) Duncan Garp Garp's oudste zoon, die een oog verliest in een ongelukkig auto ongeval.

5) Walt Garp Garp's jongste zoon, die omkomt in hetzelfde ongelukkige auto ongeval.

6) Ellen James een meisje dat op elfjarige leeftijd verkracht is geweest en haar tong heeft verloren. Ze is ongewild een voorbeeld voor vele feministen. Deze laten dan hun tong afsnijden bij wijze van protest tegen verkrachting. Jenny werd vaak omringd door deze zogenaamde Ellen Jamesers. Maar de echte Ellen James gaat met deze handelingen helemaal niet akkoord. En wanneer de haar ouders verliest wordt ze opgevangen door de familie Garp.

7) Jenny Garp, de jongste dochter van Garp. Ze is te klein bij het overlijden van haar vader om hem gekend te hebben.

8) Robert(a) Muldoon een voormalige football-speler die zich heeft laten ombouwen tot vrouw. Ze was eerst een van de aanhangsters van Jenny, maar werd snel Garp's beste vriendin. En werd na de dood van Jenny ook bestuurdster van het Jenny Fields Fonds. Is altijd als een tweede moeder geweest voor Garp's kinderen en een steun voor Helen.

5) Structuur

Eris geen bepaald hoogtepunt, of eindpunt. Het is een biografie. Het beschrijft een leven van iemand, of toch de belangrijkste punten eruit. Het is op structureel vlak eigenlijk vrij monotoon.

Als ik de structuur zou moeten beschrijven zou ik als:

Motorisch moment: het voltooiën van hotel Grillparzer.

Climax: sterven van jongste zoon

6) Taal en Stijl

Hij schrijft opeens boeiende en pakkende manier. Gaat niet zozeer in op details, maar meer op gevoelens. Het is wel niet op een manier geschreven dat je het gewoon in een keer wilt uitlezen en niet kan wegleggen. Of ik ervaar het toch zo niet.

Metaforen: 'Hoewel vermoed als sluitstuk van het verleden, is de epiloog in werkelijkheid een 'Waarschuwing voor de toekomst.' Pagina 529. 'Het trekken van de oceaan' Pagina 547

7) Vertelstandpunt

auctoriele hij-verteller

8) persoonlijke appreciatie

In het begin moest ik mezelf verplichten om verder te lezen. Ik vond het eerder naar de zwakke kant, en het kon mij niet echt boeien. Ik denk dat het kwam omdat de eigenlijke band die je naderhand creëert met de personages van het boek nog moest groeien. Je kan nog geen echt gevoel delen. Maar hoe meer je hun leven eigenlijk mee ervaart kreeg ik het moeilijker om te laten gaan. En meer naar het einde toe kwamen er echt emoties los. Ik kon mij echt opwinden met belevenissen die in het boek gebeurden. Maar het begin vond ik eerder zwak. Ook vond ik de verhalen van de schrijver Garp in het boek zelf soms nogal te lang. Je gaat dan op in het verhaal, en dan moet je je concentreren op een ander verhaal, die dan eigenlijk te kort zijn om te kunnen appreciëren. En te lang om er even bij te nemen. Ik vind wel dat John I. een zeer mooie woordenschat gebruikt. Hij gebruikt moeilijkere woorden, op plaatsen dat ze passen, maar kan het boek nog altijd op een niveau schrijven dat het iedereen kan overkomen. En dat het gemakkelijk leesbaar blijft. Ik had echt op het einde een week gevoel, met alles wat er gebeurde. En vond het spijtig dat het reeds gedaan was, ook al wist ik dat er moeilijk nog op verder kon worden gegaan. En wat ik het mooiste vond aan heel het boek was de epiloog. Het vult eigenlijk een soort van leegte op. EN was niet op een verslaggevende manier geschreven maar, toch nog op een verhalende. De feiten werden en niet gewoon opgesomd. Dat vond ik echt prachtig!!!! Mijn algemeen idee over het boek is dat de eerste 150 bladzijden te langdradig waren. Maar daarna echt goed geschreven!!!

Wart ik wel spijtig vond eigenlijk, maar dat heeft niks met het boek te maken, maar meer met de druk die ik had, dat er een nawoord bij was van John Irving zelf. Ik ben daaraan begonnen, maar heb opzettelijk niet afgelezen. Ook al was het maar een paar bladzijden lang. Ik vond dat dat een beetje de charme en de mystiek van het boek wegnemen.